

ANNA MARIA JANER ANGLARILL

Cervera (La Segarra) 1800 – Talarn (Pallars Jussà) 1885

Dona de fe i caritat

Fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell (1859)

1.- Infància a Cervera: una nena amb “àngel”

Anna Maria Janer Anglarill va néixer el 18 desembre de 1800 a Cervera (la Segarra - Lleida - Diòcesi de Solsona), en el si d'una família de profundes conviccions cristianes. Filla de Josep Janer i Pallés -mestre fuster- i Magina Anglarill i Olivé, va ser la tercera de quatre germans. L'endemà de néixer va rebre el baptisme. Els pares gaudien d'una bona situació econòmica i d'una altra riquesa superior: la fe, les virtuts socials, l'afecte mutu, l'interès pel proïsme, gran laboriositat i alegria. Aquella llar era una "petita Església".

Dotada de bones qualitats, talent i caràcter, Anna María va conrear els seus dons amb la formació cristiana que rebia de la seva família, i aplicant-se en l'estudi i el treball. Obedient i dòcil amb els seus pares, sentia i agraïa l'amor que Déu li donava, i l'amor que també li tenia la seva família i els qui l'envoltaven. Alimentava la seva vida de fe i la pietat freqüentant els sagraments, les associacions piadoses i l'assiduitat en la direcció espiritual. Era intel·ligent i observadora, amb una madura visió de la vida. Alhora era animada, alegre i veia el costat bo de totes les coses.

Ja des de petita Agneta -així l'anomenaven afectuosament- es va familiaritzar amb el sofriment humà, sobretot a rel de la Guerra del Francès (1808-1814) que ella va viure directament a la seva ciutat natal, ocupada i espoliada pels francesos. Era caritativa i servicial i responia amb exquisida sensibilitat davant el sofriment aliè.

Una de les famílies distingides de Cervera tenia un nen de delicada salut. El malestar del petit el feia impacient i estrany. Anna Maria anava a visitar-lo i així, amb molta gràcia, paciència i habilitat, suavitzava el seu patiment. El distreia amb la seva conversa animosa i amb jocs. Quan estava angoixat, el nen la cridava, i conten que la petita Anna Maria mai es negava d'anar a visitar-lo, deixant de seguida tot el que tenia entre mans.

2. Vocació i consagració: Germana de la Caritat a l'Hospital

Ja des de molt jove, als 16 anys d'edat, Anna Maria va decidir dedicar la seva vida a Déu. Volia lliurar-se servint com a mare als pobres malalts, als vells desvalguts, als infants... Tot això atreia el seu cor generós.

Als divuit anys va ingressar a la comunitat de Germanes de la Caritat de l'hospital Berenguer de Castellort, de Cervera. Amb goig profund d'ella i els seus pares, el 25 gener 1819 Anna Maria va fer els vots de pobresa, castedat i obediència. Així es va consagrar a Déu i al servei dels pobres. L'hospital era la seva casa com a religiosa. No era un convent, era la casa dels malalts i dels pobres. Tots formaven com una família, una germanat consagrada i compromesa al servei a la societat. Aquest fou un element essencial de la seva vocació. A més d'atendre els malalts a l'hospital, les germanes impartien classes i Catecisme al Reial Col·legi d'Educands de la mateixa ciutat.

La comunitat va demostrar comprendre i valorar la jove religiosa. Als vint-i-dos anys la van escollir Mestra de Novícies i, als trenta-un (1832), Superiora de la comunitat de Germanes de la Caritat de l'Hospital de Cervera. En anys successius la van reelegir.

3. Assistència en temps de guerra: “estimar-te sempre i en tot”

Eren anys de revolució, d'enfrontaments entre absolutistes i liberals. La primera guerra carlina (1833-1840) va convertir Cervera en un important centre d'acció militar, i el seu hospital va passar a ser hospital militar. A més d'epidèmies de tifus, verola i febres, les Germanes de la Caritat van haver de fer front a les lleis secularitzants (1836) que van provocar la seva expulsió de l'hospital.

Durant el curs 1836-1837 la Mare Janer va exercir de mestra al Col·legi d'Educands. No per això va deixar de vetllar per les germanes disperses de

les qui ella, en qualitat de Superiora, n'era responsable. La seva vocació sempre la portava a ajudar i a fer el bé. Del seu cor brollava una caritat inesgotable consagrada a l'alleujament de les malalties físiques i morals. El seu grup més estimat el formaven els malalts i tots els qui ella atenia per amor a Jesucrist.

Després de la batalla de Foc de Gra (la Segarra, juny de 1837) se n'anà a Solsona per posar-se a disposició de la diòcesi. La seva arribada va coincidir amb la visita de Don Carlos de Borbó, pretendent al tron espanyol. Per indicació de Josep Caixal i Estradé -aleshores canonge de Tarragona, que havia conegut a la Germana Janer durant la seva etapa de professor de Teologia a la Universitat de Cervera (1831-1833)- que formava part de la Junta d'Hospitals Carlistes de Catalunya, Don Carlos va proposar personalment a la Mare Janer de fer-se càrrec de l'organització i assistència dels hospitals de campanya de

la zona carlista.

La Mare Janer acceptà després de consultar-ho a les seves germanes, vuit de les quals també s'hi van unir, fent-se càrrec dels hospitals de campanya de Solsona, Berga, la Vall d'Ora i la Boixadera. Durant tres anys van posar la seva atenció caritativa al servei dels ferits de guerra.

La Mare Janer sempre visitava i socorria als qui ho necessitaven amb serenitat, modèstia, discreció, abnegació i heroisme. Solia dir als joves: *"Que content es posa Déu Nostre Senyor amb les obres de caritat que fem a favor dels nostres germans!"*. Soldats d'un i altre bàndol li van mostrar estima, respecte, admiració i gratitud. Per a tots era "la Mare". Animades pel seu exemple, les germanes també sortien de l'Hospital cap al campament dels soldats portant embenats i tot el necessari per a curar dels ferits, fins i tot enmig del foc de combat. Elles s'alegraven de ser servidores dels malalts perquè en cada un d'ells veneraven la imatge de Jesucrist.

4. Exili a França i retorn a Cervera: la Casa de Misericòrdia

Acabada la guerra la Mare Janer i tres germanes foren capturades i van haver-se d'exiliar a França. Durant quatre anys va estar a prop dels damnificats, a l'hospital de Saint Joseph de la Greu de Tolosa (Llenguadoc), dirigit per les Germanes Paüles. Hi havia més de mil malalts de tota mena, adults, nens i joves. Sempre atenta als fets, a les persones i als signes dels temps, Anna Maria va prendre bona nota de la creativitat de l'Església al país veí.

Enriquida amb les noves experiències, el 1844 va tornar a Cervera. Continuà a l'Hospital tot i que deixaria de ser Superiora a causa de pressions governamentals.

L'any 1849 es va reformar la Casa de Misericòrdia i li va ser confiada la direcció d'aquest establiment benèfic durant deu anys. S'acollien nens orfes, joves discapacitats i ancians. També s'impartien classes per a nens i nenes externs. Tots rebien formació per a ser bons ciutadans i bons cristians. La Mare Janer va estar deu anys al capdavant d'aquest establiment benèfic, dedicada generosament a l'educació i cura de nens i joves, orfes i pobres. Per a ells va ser una mare que els procurava l'aliment, la instrucció i, sobretot, l'afecte familiar. Els nois sortien d'allí amb un ofici ben après, i les noies sabent ser bones mestresses de casa.

També va estar al capdavant de la fundació de les congregacions del Sagrat Cor de Jesús i de l'Associació de les Filles de Maria de Cervera, el 1856.

5. Fundació de l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell: al servei de l'educació cristiana

Durant aquests anys al país s'anava suscitant un gran interès per l'ensenyament. Anna Maria i les seves germanes no eren alienes a aquesta inquietud, ja que estaven convençudes de la necessitat de les escoles cristianes per promocionar a la dona i la família. El carisma de la Mare era viu i buscava el seu creixement i expansió.

El senyal va arribar del Bisbe d'Urgell Josep Caixal (1853-1879) que també somniava amb les escoles cristianes. Quan el 1857 Anna Maria va rebre la

petició del Bisbe de fer-se càrrec de l'Hospital de la Seu d'Urgell, es va posar novament de manifest la seva total disponibilitat al servei de l'Església. Hi va anar a l'octubre de 1858 per estudiar les condicions i circumstàncies. La Mare Janer va acceptar la petició i va tornar, ja per quedar-se, el juny de l'any següent. L'acompanyaven dues joves aspirants molt decidides. Van ser rebudes amb gran alegria, ja que sabien que les Germanes arribaven per a servir.

El 29 juny 1859 Anna Maria Janer fundà l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, dedicat a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians. El 1860 el bisbe d'Urgell va aprovar les Regles i Constitucions de l'Institut. Monsenyor Caixal tenia cura de l'obra d'una forma personal i directa, i va nomenar a la Mare Janer Superiora i Mestra de Novícies. Cada any hi havia una bona floració de vocacions La Casa de Misericòrdia de Cervera es va unir al nou Institut. El papa Pius X li va concedir l'aprovació pontifícia com a Congregació religiosa el 10 d'abril de 1906.

Com a Institut religiós apostòlic, la seva finalitat era seguir més de prop Jesucrist per aconseguir la perfecció de la caritat en el servei del Regne. Per això les germanes es consagraven a Déu mitjançant els vots de

castedat, pobresa i obediència viscuts en comunitat. La Congregació s'encomanà a la protecció especial de la Sagrada Família, com a model de vida i font de la seva espiritualitat, centrada en la contemplació i vivència del misteri de Déu fet home. La seva missió s'expressava en l'educació cristiana de la infantesa i joventut i en l'assistència als malalts i ancians, amb preferència pels pobres i

necessitats. L'obertura i disponibilitat de la Mare Janer, que va saber donar resposta evangèlica a necessitats urgents del seu temps, va portar a

l'Institut a romandre obert a altres apostolats compatibles amb el propi carisma.

Els primers deu anys s'anà configurant tot un estil de vida i un projecte universal i missioner. Amb un sentit realista, la Mare Janer formava les novícies no només en l'espiritualitat, sinó en ciències

i arts, que eren la clau d'un bon ensenyament. Per a exercir-lo les germanes havien de tenir el títol oficial de magisteri, i obtenien per concurs la plaça oficial de mestra. També es va donar molta importància a la catequesi.

El 1863 Ana Maria Janer va fundar personalment el Col·legi de Cervera i l'Hospital de Tremp. Més endavant, el Col·legi d'Oliana (1864), l'Asil de Sant Andreu de Palomar (1866), i les escoles de Llívia (1868) i de les Avellanes (1872)... fins a un total de vint-i-tres fundacions al llarg de la seva vida.

Actualment, l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell és present en onze països: Espanya, Andorra, Itàlia, Argentina, Paraguai, Uruguai, Xile, Colòmbia, Mèxic, Perú i Guinea Equatorial. Es tracta d'una presència que es desenvolupa en diversos camps d'acció: escoles, hospitals, residències, missions, parròquies, temps lliure i altres apostolats compatibles amb el carisma.

6. Temps de prova: de l'acció a la contemplació

La revolució de 1868 i el sexenni revolucionari (1868-1874) van paraitzar aquest dinamisme. L'hospital i les escoles rurals que dirigien i el noviciat van ser secularitzats i les Germanes acomiadades. Mentre Mons Caixal va romandre a la Seu d'Urgell les va animar i ajudar com un pare. Però poc després l'Església diocesana també es va veure afectada per aquesta realitat. Els sacerdots van ser perseguits i el culte suprimit; la catedral va ser tancada i convertida en magatzem. i el seu bisbe va haver de refugiar-se a Andorra.

Això feu més pesada la creu de la Mare Janer. Sense casa, sense feina, amb recursos escassos i la inseguretad davant un futur incert, algunes germanes es van dispersar. Altres van passar a Andorra. Allí també es traslladà el Noviciat, per a assegurar-lo. Gairebé tot el grup, unit i sense por al voltant de la Mare Janer, es proposaren perseverar. preguntant i confiant.

Pacificada la situació política del país, l'Institut recuperà la normalitat, però a la Mare Janer l'esperava una dura prova. Entre 1874 i 1880 patí l'ostracisme dins del mateix Institut a causa de l'orientació que li va donar-li el seu nou director espiritual, el Pare Josep Manyanet Vives (Trempe, 1833-Barcelona, 1901). Sacerdot i educador, el

Pare Manyanet era promotor del culte a la Sagrada Família de Natzaret. En ambdós cors hi batejava un ardent desig de santedat i la recerca sincera de Déu a través del servei fidel a l'Església. Tots dos, però, tenien criteris divergents sobre l'estil de vida a seguir i la manera de governar la congregació.

De la caritat en l'acció, segons l'esperit tan vitalment transmès per la Mare Janer, amb el Pare Manyanet l'Institut passaria a posar en pràctica un estil de vida més contemplatiu. Aquest carisma estava centrat en el misteri de Jesús a la llar de

Natzaret, on Josep i Maria van col·laborar més que ningú en l'obra de la salvació. A aquesta llar de Natzaret, situada a Talarn, el Pare Manyanet va traslladar el Noviciat d'Andorra.

Durant aquesta etapa la Mare Janer estigué relegada al silenci, obediència, pregària i fidelitat eclesial. La seva vida transcorria en el servei abnegat i pacient als pobres de l'asil de Sant Andreu. La seva actitud virtuosa i serena resplendia nítida i diàfana. Ho esperava tot de Déu i confiava en l'Església. Amb la seva actitud es posava de manifest la seva obediència i disponibilitat vers l'Església. *"Esperem i tinguem paciència, Déu té moltes maneres de fer sants"*.

El 28 d'agost de 1879, moria a l'exili el Bisbe Caixal, deixant molt recomanada la seva *"petita i estimada obra"*. El nou Bisbe, Salvador Casañas se'n va preocupar amb el mateix interès. Una de les seves aspiracions més delicades era conservar l'esperit fundacional en les seves línies fonamentals.

El 13 de març de 1880 es va obrir el primer capítol general a Talarn. El dia 19 la Mare Janer va ser escollida Superiora General per unanimitat, per un període de tres anys. Amb senzillesa i humilitat va reprendre la tasca de govern, és a dir, de servei, ajuda i promoció. Com li era habitual, donava i generava confiança; aconseguia estimular la responsabilitat de les germanes, amb bondat, sense exclusions. *"Han d'imitar Jesús en la seva paciència i humilitat, en tota la seva vida. Amen la caritat, la santa pobresa i siguin amables i pacífiques, tot per Déu"*.

Abundaren les vocacions i, sobretot, el fervor i l'interès apostòlic per l'obra de l'educació cristiana. No en va s'havia adoptat la divisa evangèlica: *"Deixeu que els nens vinguin a mi"* (Mc 10, 13-16).

7. Els darrers anys de la seva vida: morir per amor a Crist

El 1883, la Mare Janer quedà lliure del càrrec de Superiora General, encara que va ser elegida Vicària i primera Consellera General. Conservava plena lucidesa i es va dedicar de manera especial a l'oració i al tracte amb la gent jove que hi havia a la casa de Talarn: novícies i col·legiales. S'interessava per tots. Transmetia fe. Allà va passar els darrers anys de la seva vida.

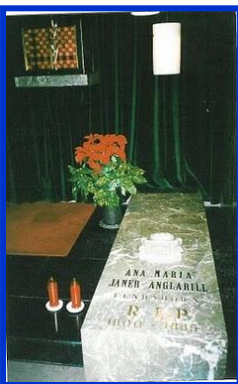
Anna Maria va viure bé l'últim Nadal de la terra (1884), compar

tint l'alegre convivència de la comunitat i assistint als actes de culte. Pocs dies després es va veure afectada per una dolorosa malaltia que acceptà serenament. La seva vida tan plena, tan humana, va ser extingint suaument, serenament, tal com havia viscut. Mentre les seves forces minvaven, mantenia ferm l'esperit. Patia fent com si no patís. Oblidada de si mateixa només pensava en Déu. Va expressar un desig: "Voldria

morir com penitent per amor a Jesucrist que per el meu amor va morir clavat a la creu".

El dia 11 de gener de 1885 la Mare Janer va morir a terra, com a

penitent, per amor a Crist, envoltada de l'afecte de

tota la comunitat, havent rebut el Viàtic i la Santa Unció i l'anelhada benedicció del Sant Pare Lleó XIII.

El 19 novembre 1951 les seves restes mortals van ser traslladats a la Seu d'Urgell. Des de 1961 descansen a la capella del convent de la Sagrada Família d'aquesta ciutat.

8. Anna Maria Janer, Venerable: la Causa de Beatificació

La causa de Beatificació de la Mare Anna Maria Janer s'instrueix des de l'any 1953. Proclamada Venerable el juliol de 2009, serà beatificada per haver-se reconegut el miracle realitzat per la seva intercessió, amb l'aprovació del papa Benet XVI (9 de desembre de 2011).

Anna Padrós és la dona que va experimentar el miracle. Des de 1949 estava ingressada a l'asil "El Parc", afectada d'una poliartrosis degenerativa inflamatòria. Aquesta era una malaltia, irreversible i incurable segons el diagnòstic mèdic, que li impedia moure's amb normalitat fins al punt de necessitar una cadira de rodes. A més de la malaltia degenerativa, patia de nanisme, no sabia llegir ni escriure i es trobava sola perquè havia perdut tota la seva família.

Una germana de la comunitat que atenia l'asil, Maria Luisa Font Romeu, va aconsellar Anna Padrós que demanés la intercessió d'Ana Maria Janer per aconseguir la seva curació. El 5 juny 1951 començava la pregària d'intercessió en la capella i al cinquè dia de la

novena -el dia 9 de juny- va sentir una força que la impulsava a agenollar-se i a posar-se dreta. Els exàmens mèdics practicats van constatar la seva recuperació funcional total. La intercessió d'Anna Maria Janer va aconseguir una curació instantània, duradora, completa i inexplicable a la llum dels actuals coneixements mèdics. Des d'aleshores, Anna Padrós es va dedicar a ajudar en la infermeria i al menjador del Parc fins a la seva mort, produïda el 1964 a causa d'un infart.

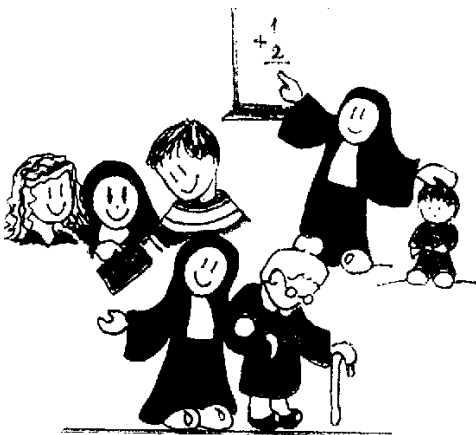
El proper dissabte 8 d'octubre de 2011, la Seu d'Urgell acollirà la cerimònia de beatificació d'Ana Maria Janer Anglarill. Serà presidida per Mons Angelo Amato, Prefecte per a les Causes dels Sants, concelebrant amb l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Joan Enric Vives i Sicília, juntament amb els bisbes de les diòcesis catalanes i dels països on es present l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. "*Estimar-te i servir-sempre i en tot*" és el lema escollit per a la beatificació de la fundadora catalana.

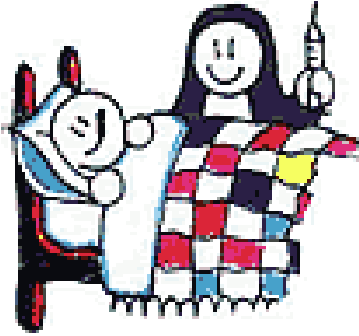
9.El seu carisma: una ànima de Déu

La finesa d'esperit va ser la característica essencial de la Mare Anna Maria Janer. Fou un ànima de Déu en la seva vida jove i en la vellesa, en l'apostolat humanitari i en la seva mística unió amb Déu. Va ser una ànima escollida, obstinada a ser "esclava", humil fins a la seva negació, casta, dolça, pobra, obedient, callada, sofrerta, caritativa,

tendra i afectuosa com una mare. El seu esguard era dolç; el seu posat, fi i delicat; la seva consciència, transparent com un raig de llum. Tota ella reflectia la gràcia de Déu.

Es va voler anul·lar perquè Crist creixés en la seva ànima. També va voler callar les gràcies rebudes de Déu i la seva nit fosca. El seu lema era senzill, però precís: "*Fermesa quan sigui necessari; duresa mai; dolçor i caritat a tot arreu*".

Anna Maria mai va ser exclusivament contemplativa. Es va deixar portar per un amor a Déu ben arrelat a la terra i en el servei actiu al proïme. Per amor va dedicar tota la seva vida a atendre les persones marginades del seu temps: pobres malalts i incurables, empestats, ferits de guerra, nens orfes, ancians sols. Conscient de les necessitats del seu temps, s'interessà també per la seva formació humana, per saber respondre

com a veritables cristians al projecte de Déu en les seves vides.

El contingut fonamental de l'experiència d'Anna Maria Janer va ser la caritat divina mostrada en Crist: l'amor despulat de si mateix que redimeix i salva deixant l'empremta del seu propi Ésser. Per això va passar pel món fent el bé. Ajudant els germans que patien descobria la humanitat sofrent de Jesús. Va guarir tota mena de malaltia, i va ensenyar amb la seva doctrina i amb la seva vida, que Déu, en Crist, és proximitat i salvació per a tothom que posa la seva esperança només en Ell.

La Mare Janer experimentà que la seva vida reflectia la caritat divina a favor dels homes.

10. Alguns consells i pensaments de la Mare Anna Maria Janer

- *"Tingueu molta paciència i dignitat per a tothom, sense distinció."*
- *"Tingueu bona cura d'aquests germans desvalguts, doncs Déu està en cadascun d'ells."*
- *"En el seu tracte siguin amables amb tots per conquerir-los i guanyar-los per al Cel."*
- *"Mirin bé a Jesús a la casa de Natzaret. ¡aprenem d'Ell!"*
- *"Sempre, sempre, tinguem a Déu present."*
- *"No menyspreïn a ningú."*
- *"Filles meves, estudeu i mediteu la vida de Jesucrist: tota ella és ensenyament per a nosaltres."*
- *"Estimeu Déu sempre i en tot."*

- *"Fermesa quan sigui necessari; duresa mai; dolcesa i caritat a tot arreu."*
- *"Deixeu que els nens vinguin a mi."*
- *"Donaré a Déu la meua llibertat, tot el meu ser."*
- *"Déu té molts camins per fer sants."*
- *Viuré en nom d'un silenciós sacrifici fins que es lleuin temps millors*
- *"Estigueu tranquil·les i preneu paciència."*
- *"El meu desig és morir com a penitent per amor a Jesucrist que per mi va expirar clavat en Creu."*
- *"Filles meves, estudieu i mediteu la vida de Jesucrist, tota ella és ensenyament per a nosaltres."*
- *"Déu sap el que vol. Ell té molts camins i mitjans per a fer sants. "*
- *"Per a dominar-se, i sufocar l'impuls de còlera, es fa un moment de reflexió, i en respondre a aquest primer moment, ja l'haurà vençut, i amb aquest domini se si ja podrà sobreposar-se per a qualsevol acte agradable. A mi, ja no em costa perquè em ve de natural fer un moment de reflexió sempre i en tot. Procurem refrenar tot impuls, per tal que no quedin desedificats els qui ens tracten, ni tampoc hem de ser pesats i enutjosos. "*
- *"No donar importància al que diguin per enveja i gelosia."*
- *"Vostès han de ser molt prudents. Deixeu fer a Déu, que sap totes les coses. "*
- *"Abans de moure-us ni dir res, us arreu de valor i us presenteu allà on hi ha la necessitat."*
- *"Quan arriba l'examen de la nit sempre em pregunto si he complert bé tots els meus actes; si no és així tinc un pena... Si ho he sabut ordenar bé, sento consolació i em sembla que Déu està content. "*
- *"Quan estiguin enutjades o enfadades no reprenguin ningú, perquè la reprensió en aquest acte és inútil, ni fa bon efecte ni és causa d'esmena en la persona. Sé de certa persona que quan té motiu d'estar disgustada ho mira bé, ho considera i llavors parla més fluixet i afectuosament... als que donen motiu de disgust o enuig. És a dir, filles meves sobreposeu-vos, cal saber governar i ser superior a si mateix. "*
- *"Procurem guardar la presència de Déu que he aconseguit en l'oració; en tot lloc i distribució hem de tenir Déu present. Així a les classes, al treball, la cuina, el refectori, el rebedor, sempre, sempre, hem de tenir Déu present."*

Oh, que bonica és la pràctica de la presència de Déu i com s'elevem totes les nostres obres! "

- "Siguin humils de cor no només de paraules, ja saben que Jesucrist va venir al món per a corregir i detestar la supèrbia, ensenyant la humilitat amb els seus actes. No són humils les persones que a cada pas es diuen miserables, pecadores. "

- "En el seu tracte siguin amables amb tots, per conquerir a Jesucrist i guanyar-los per al cel."

- "Estimin els menyspreus, sense buscar-los ni pretendre'ls, sinó prenent-los de la manera que vinguin, per amor a Jesús."

.- "Nosaltres, filla meva, no sabem el que podem perquè som miserables, però si la força de la gràcia del Senyor impera en nosaltres, som per alguna cosa i valem el que Déu vulgui posar."

- "Jo recullo a tots els que tenen necessitat i estan ferits, no obstant això, en aquesta casa no hi ha pa ni podem sortir per a res, i esperem que vostès ens afavoreixin."

- "Coopera amb la gràcia, que no li faltará, perquè Déu espera que demanem i segons la fe Ell farà; si la seva fe no arriba més que a tenir salut per escombrar, el Senyor li donarà fins allí."

- "Les primeres lliçons han de ser, sobretot, les del Catecisme i els bons costums, ja que amb ells tindrem persones que afavoriran a la Religió i moralitzaran la societat."

- "La higiene en la persona és mitja vida però més estimable és la netedat de cor."

- "Molt valor han de tenir però si el demanen a Déu li donarà en abundància; només falta confiança i oració."

- "Han d'imitar (Jesús) en la seva paciència i humilitat, en tota la seva vida. Estimin la caritat, la santa pobresa i siguin amables i pacífiques, tot per Déu. Sàpiguin imitar la Sagrada Família. "

- "Cada dia, sense rutina i amb fe ardent, abans d'anar a dormir, pregunta't: Podries avui, presentar-te davant Déu?"
- "Germanes meves: no vull que menyspreïn ningú; siguin amables i simpàtiques amb tothom, siguin totes per a tots com Jesucrist ens ho ensenya."
- "Filla meva, sobretot treballi per disminuir faltes, perquè el treure és senyal que s'estima a Déu."

PROJECTE

"No seré del món;

les meves forces, el meu benestar,

la meva vida tota sacrificaré al servei

del meu Déu en la persona dels pobres malalts,

dels desvalguts, de la infantesa, i si convé procurar

alleugerir-los el cos, tindrè cura d'ells com una mare

afectuosa; donar-los vida santa i moralitat desenvolupant les seves

facultats morals ensenyar la nostra religió sacrosanta,

instruir, fer-los bons cristians i donar a Déu

moltes ànimes, això faré jo fins a arribar al sacrifici.

Procuraré i practicaré les virtuts religioses,

El silenci, la caritat envers les meves germanes,

El sacrifici, la puntualitat, la santa pobresa;

Seré casta com un àngel,

donaré a Déu la meva llibertat tot el meu ésser.

Tu, Senyor, em donaràs gràcia per ser-te dona fidel, que t'estimi molt i et serveixi en la persona dels malalts, desvalguts.

Tu en canvi, en el seu moment, em diràs:

entra, perquè vaig estar malalt i em vas socórrer;

entra, perquè la teva llum sempre va estar encesa... "

GUIÓ BIOGRAFIC

1800, 18 de desembre: Anna Maria Janer Anglarill a Cervera.

1800, 19 de desembre: Rep el baptisme.

1816: Pren la decisió de dedicar la seva vida a Déu al servei dels pobres malalts, a la vellesa desvalguda, a la infantesa...

1818: Ingressa a la comunitat de Germanes de la Caritat de l'hospital Berenguer de Castelltort, de Cervera.

1819, 25 de gener: Fa professió de vots de pobresa, castedat i obediència a la comunitat de les Germanes de la Caritat.

1822: Mestra de Novícies de la comunitat de Germanes de la Caritat de l'Hospital de Cervera.

1832: És escollida Superiora de la comunitat. En anys successius la reelegeixen.

1833-1840: Primera Guerra Carlista. L'hospital de Cervera passa a ser hospital militar.

1836: La comunitat de Germanes de la Caritat és expulsada de l'hospital a causa de les lleis secularitzants decretades pel govern.

1836-1837: Exerceix de mestra al Col·legi d'educands. Vetlla per les germanes, en qualitat de Superiora de la comunitat.

1837, juny: Després de la batalla de Gra marxa a Solsona. Allà coincideix amb Don Carlos de Borbón, que li proposa fer-se càrrec de l'organització i assistència dels hospitals de campanya de la zona carlista. Anna Maria Janer accepta,, juntament amb vuit germanes, fent-se càrrec dels hospitals de Solsona, Berga, la Vall d'Ora i la Boixadera fins al final de la guerra. Per a carlins i liberals era "la Mare".

1840-1844: Acabada la guerra, la Mare Janer i tres germanes són fetes presoneres. Exili a França al costat dels damnificats, a l'hospital de Saint Joseph de la Greu de Tolosa (Llenguadoc), dirigit per les Germanes Paüles.

1844: Torna a Cervera. Segueix a l'hospital però deixa de ser Superiora.

1849-1859: Dirigeix la Casa de Misericòrdia recentment reformada, dedicada a l'educació i cura de nens i joves, orfes i pobres.

1856: Està al capdavant de la fundació de les congregacions del Sagrat Cor de Jesús i de l'Associació de les Filles de Maria.

1857: Josep Caixal, Bisbe de l'Urgell li demana fer-se càrrec de l'Hospital de la Seu d'Urgell

1858, octubre: Es desplaça a la Seu d'Urgell per a estudiar la demanda i accepta.

1859, 29 juny: Funda l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, dedicat a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians.

1860: El Bisbe d'Urgell, Mons. Caixal, aprova les Regles i Constitucions de l'Institut. La Casa de Misericòrdia de Cervera s'uneix al nou Institut.

1906, 10 d'abril: El papa Pius X concedeix a l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell la seva aprovació pontifícia com a Congregació religiosa.

1859-1885: Ana Maria Janer realitza 23 fundacions: el Col·legi de Cervera i l'Hospital de Tremp (1863), el Col·legi d'Oliana (1864), l'Asil de Sant Andreu

de Palomar (1866), el Col·legi de Llívia (1868) , el Col·legi de les Avellanes (1872)...

1868-1874: La revolució de 1868 i el sexenni revolucionari paralitzen el dinamisme fundacional. L'hospital, les escoles rurals que dirigien i el noviciat van ser secularitzats i les Germanes acomiadades. Supressió del culte i persecució dels sacerdots. El bisbe Caixal es refugia a Andorra.

1874-1880: Recuperació de la normalitat política i de l'activitat de l'Institut, sota la direcció espiritual del Pare Josep Manyanet. La nova orientació relega a la Mare Janer a l'ostracisme dins de la institució.

1879, 28 d'agost: Mons Caixal mor a l'exili. El nou Bisbe, Salvador Casañas, s'ocupa directament de l'obra.

1880, 19 de març: Se celebra a Talarn el primer capítol general. La Mare Janer és elegida per unanimitat Superiora General per tres anys

1883: La Mare Janer és elegida Vicària i primera Consellera General.

1884: Celebra el seu darrer Nadal de la terra. Després la seva vida s'anirà apagant progressivament.

1885, 11 de gener: La Mare Janer mor a terra com a penitent per amor a Crist, envoltada de l'afecte de la comunitat, havent rebut el Viàtic i la Santa Unció i la benedicció del Sant Pare Lleó XIII.

1951, 19 de novembre: Les seves despulles mortals són traslladades a la Seu d'Urgell.

1961: Les despulles mortals de la Mare Janer descansen a la capella del convent de la Sagrada Família de la Seu d'Urgell.

1953: Inici de la instrucció de la Causa de Beatificació.

2009, juliol: La Mare Janer és proclamada Venerable.

2011, 9 de desembre: L'Església reconeix el miracle per intercessió de la Mare Janer a Anna Padrós (9 de juny de 1951).

2011, 8 d'octubre: La catedral de la Seu d'Urgell acull la cerimònia de beatificació d'Anna Maria Janer Anglarill.

DEIXEU QUE ELS NENS VINGUIN A MI